

Εικόνες από τις δράσεις μας.

S.Sakalis

Από την θεατρική παράσταση της Αγέλης για την ημέρα σκέψης

Οι εννομοτίες Ξιφίων και Γλάρων στο παιχνίδι πόλης

Παρέλαση 25^η Μαρτίου 2016

Αποκριάτικο πάρτι στην εστία μας

ΝΑΥΤΙΛΟΣ

**2^ο ΣΥΣΤΗΜΑ ΝΑΥΤΟΠΡΟΣΚΟΠΩΝ
ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ**

Ενημερωτικό δελτίο - Έτος Ε' Τεύχος 23^ο

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΑΠΡΙΛΗΣ 2016

Γράμμα για όλους

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

- ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ
- ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΑΣΧΑ
- ΕΝΑ ΑΛΛΟΙΩΤΙΚΟ ΠΑΣΧΑ
- Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΣ
- Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΓΡΑΦΕΙ

Διεύθυνση αλληλογραφίας :
Στέλιος Ρετσίλας : Λεωφόρος Βεργωτή 24 & Ιθάκ 28100
Αργοστόλι - Κεφαλονιά
email: retsilas41@yahoo.gr

“ πέστε Χριστός Ανέστη, σε εχθρούς και φίλους”
Μ’ αυτά τα λόγια εκφράζει ο ποιητής τα αισθήματα που τον κατέχουν μπροστά στη μεγαλύτερη και λαμπρότερη γιορτή της Ορθοδοξίας.

Η Ορθόδοξη Χριστιανική μας πίστη σε συνδυασμό με την Υπόσχεση και το Νόμο των Προσκόπων που είναι το θεμέλιο της ιδεολογίας μας, υπογραμμίζουν σε μας τους Προσκόπους το ιδιαίτερο βαθύ νόημα της Λαμπριάτικης γιορτής.

Κι’ αυτό γιατί η Ανάσταση είναι η γιορτή της Αγάπης, ο δε Προσκοπισμός αποτελεί μια Παγκόσμια κίνηση αγάπης και αδελφοσύνης.

Αγάπης όχι θεωρητικής αλλά πραγματικής που έχει στόχο να γκρεμίζει τα τείχη των διαφορών μεταξύ των Εθνών και των ανθρώπων, πέρα από της φυλετικές ή άλλες διαφορές των.

Αυτά έγραφε ο αείμνηστος Βαθμοφόρος και φίλος μου Νίκος Γρηγορίου στο περιοδικό Πρόσκοπος τον Απρίλιο του 1976.

Αλήθεια τι να προσθέσω στο σημερινό μου σημείωμα μετά απ’ όσα έγραψε ο Νίκος και τα οποία η αξία τους είναι διαχρονική;

Καλό Πάσχα

Ναυτίλος

Το Άγιο Πάσχα

Το Πάσχα είναι η μεγαλύτερη γιορτή της Χριστιανοσύνης.

Η πένθιμη ατμόσφαιρα της Μεγάλης Εβδομάδας και η χαρά που τη διαδέχεται το βράδυ της Ανάστασης δεν βιώνονται με την ίδια κατάνυξη και τον ίδιο ενθουσιασμό από ολόκληρο το Χριστιανικό κόσμο.

Η Ορθόδοξη Εκκλησία δίνει μεγαλύτερη έμφαση στην ανάσταση Του Κυρίου, ενώ η Δυτική στο θρήνο για το θάνατο Του.

Η ορθόδοξη θεώρηση για την Ανάσταση συμπυκνώνεται στον ύμνο.

Χριστός Ανέστη εκ νεκρών
θανάτω θάνατον πατήσας
και τοις εν τοις μνήμασιν
ζωήν χαρισάμενος!

Τους πρώτους μετά Χριστό αιώνες οι εορτασμοί της Μεγάλης Εβδομάδας και του Πάσχα δεν υπήρχαν. Όλα άλλαξαν τις ημέρες του Αυτοκράτορα του Μεγάλου Κωνσταντίνου και οι πρώτες λειτουργίες της Μεγάλης Εβδομάδας έγιναν στην Ιερουσαλήμ. Η λέξη Πάσχα είναι η ελληνοποιημένη απόδοση του Πεσάχ που σημαίνει Διάβαση. Οι μεν Εβραίοι γιορτάζουν τη διάβαση τους από την Ερυθρά Θάλασσα και την απελευθέρωση τους από τη Φαραωνική δουλεία. Οι δε Χριστιανοί την ανάσταση του Χριστού και την απελευθέρωση τους από την Αμαρτία και το θάνατο. Ο Χριστιανισμός πήρε το Πάσχα από τους Εβραίους και του έδωσε νόημα.

Με απόφαση της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου, το 325 μ.χ. ορίστηκε να γιορτάζεται το Πάσχα σ' όλη τη Χριστιανοσύνη την πρώτη Κυριακή μετά την πανσέληνο της εαρινής ισημερίας και μετά το εβραϊκό Πάσχα.

ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Το Πάσχα η μεγάλη αυτή γιορτή της Χριστιανοσύνης, γιορτάζεται με ξεχωριστό τρόπο σε κάθε γωνιά της χώρας και ιδιαίτερα σε ορισμένες περιοχές αναβιώνουν ήθη κι έθιμα που δίνουν ένα ιδιαίτερο «χρώμα» στην εορταστική αυτή περίοδο. Τα βάγια, το βάψιμο των αυγών, η λαμπροκουλούρα, το σουβλισμα του αρνιού, το «κάψιμο του Ιούδα», οι Αλογοδρομίες, οι Αυγομαχίες, η αναπαράσταση της Αποκαθήλωσης του Εσταυρωμένου και η Ανάσταση σε νεκροταφεία είναι ορισμένες μόνο από τις παραδόσεις του Πάσχα.

ΣΥΜΒΟΛΑ ΤΗΣ ΛΑΜΠΡΗΣ

ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΒΓΑ : Συμβολίζουν με το κόκκινο χρώμα τους το αίμα του Χριστού

ΑΡΝΙ : Συμβολίζει τους πιστούς από την παραβολή του Χριστού με τον βοσκό

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ: Συμβολίζει το Σταυρό πάνω στον οποίο μαρτύρησε ο Χριστός

Η ΛΑΜΠΑΔΑ: Συμβολίζει το φως που έφερε ο Χριστός νικώντας το θάνατο και κατ' επέκταση το σκοτάδι με την Ανάστασή του

ΠΥΡΟΤΕΧΝΗΜΑΤΑ: Με το θόρυβο και το φως που κάνουν λέγεται ότι διώχνουν τα κακά πνεύματα

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑΣ

Η Πρωτομαγιά έχει τις ρίζες της στην αρχαιότητα. Είναι η πρώτη ημέρα του Μαΐου και η γιορτή της Άνοιξης. Ο Μάιος, σύμφωνα με την παράδοση, πήρε το όνομά του από τη ρωμαϊκή θεότητα Μαία Ένα από τα πιο γνωστά έθιμα που εξακολουθεί να μας συνδέει με την παραδοσιακή Πρωτομαγιά είναι το πρωτομαγιάτικο στεφάνι. Το μαγιάτικο στεφάνι στολίζει τις πόρτες των σπιτιών ως του Αϊ – Γιαννιού του Θεριστή και τότε, το καίγανε στις φωτιές του αγίου..

ΕΝΑ ΑΛΛΟΙΩΤΙΚΟ ΠΑΣΧΑ

Αυτή την εκδρομή την προετοιμάσαμε εδώ και πολύ καιρό.

Στόχος μας ήταν το ανέβασμα μέχρι το καταφύγιο στο βουνό της Ζήριας του νομού Κορινθίας, σε υψόμετρο 1.600 περίπου μέτρα, εάν οι καιρικές συνθήκες το επέτρεπαν.

Η εκδρομή αρχικά είχε προγραμματιστεί για το τριήμερο της 25^{ης} Μαρτίου αλλά οι δύσκολες καιρικές συνθήκες εκείνων των ημερών δεν μας επέτρεψαν να την πραγματοποιήσουμε.

Η επόμενη ευκαιρία ήταν το τριήμερο Μεγάλο Σάββατο, Κυριακή του Πάσχα και Δευτέρα.

Ο καιρός αυτή τη φορά μας βοήθησε κι' έτσι νωρίς το πρωί του Μεγάλου Σαββάτου Βαθμοφόροι και Ανιχνευτές της 41^{ης} Κοινότητας Αμπελοκήπων, ξεκινήσαμε για τη Ζήρια.

Η διαδρομή στην εθνική από την Αθήνα μέχρι τη διασταύρωση προς τα Τρίκαλα δεν παρουσίαζε κανένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον γύρω από αυτή με τραγούδι και συζήτηση με θέμα τα καθώς ήταν λίγο-πολύ γνωστή σ' όλους μας.

Βγαίνοντας από την εθνική για τα Τρίκαλα, αντικρίσαμε τις χιονισμένες κορυφές της Ζήριας.

Το λεωφορείο μας άρχισε ν' ανηφορίζει και η θέα γύρω άρχισε να γίνεται όλο και πιο ωραία.

Στα Άνω Τρίκαλα, υψόμετρο 1.000 περίπου μέτρα, φτάσαμε γύρω στις 10.30, και συνεχίσαμε το δασικό δρόμο προς το καταφύγιο.

Τα χιόνια που έλιωναν, όμως, είχαν κάνει το χωματόδρομο δύσβατο κι' έτσι το λεωφορείο αναγκάστηκε να μας αφήσει μετά το χωριό, στα μισά της διαδρομής για το καταφύγιο. Φορτωθήκαμε όλο τον εξοπλισμό μας και ξεκινήσαμε. Ο δρόμος δεν ήταν πολύ ανηφορικός, αλλά από τα νερά και το χιόνι είχε γεμίσει λάσπες και δυσκόλευε το βάδισμα.

Έπειτα από πορεία δυο ωρών φτάσαμε σ' ένα πλατό όπου αποφασίσαμε να σταματήσουμε για να ξεκουραστούμε και να φάμε το μεσημεριανό μας.

Άλλωστε η ώρα είχε περάσει και η πορεία μας είχε ανοίξει την όρεξη.

Μετά το φαί και την ανάπαυση που ήταν απαραίτητη ξεκινήσαμε για το καταφύγιο.

Φθάνοντας η θέα που αντικρίσαμε φανταστική και την ίδια στιγμή νοιώσαμε την κούραση να φεύγει από το κορμί μας.

Αφήσαμε τα πράγματα μας και βγήκαμε έξω για να απολαύσουμε το χιονισμένο τοπίο πριν πέσει η νύχτα.

Όταν αποφασίσαμε να μπούμε μέσα η ώρα είχε περάσει και η νύχτα άπλωνε το πέπλο της γύρω.

Μπήκαμε μέσα ταχτοποιήσαμε τα πράγματα μας και καθίσαμε γύρω στη φωτιά, το τζάκι και άρχισε ο κύκλος πάθη και την Ανάσταση Του Θεανθρώπου.

Η ώρα πέρασε χωρίς να το καταλάβουμε και η συζήτηση διεκόπη μια και η ζεστή σούπα που είχε ετοιμαστεί στο μεταξύ δεν θα μας περίμενε.

Και η κούραση της ημέρας δεν άφηνε περιθώρια για πολύωρες συζητήσεις.

Πριν το φαγητό βγήκαμε έξω και κάτω από τον έναστρο ουρανό κάναμε Ανάσταση, σύμφωνα με το πρόγραμμα.

Ψάλλαμε αναστάσιμα τροπάρια, που είχε φροντίσει ο Αρχηγός να μας προμηθεύσει δακτυλογραφημένα, τότε δεν υπήρχαν οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές.

Η έκσταση και η θρησκευτική ανάταση που μας κατέλαβε όλους ήταν τόσο μεγάλη που ξεχάσαμε και το φαί και τον ύπνο.

Κανείς δεν αποφάσιζε να πάει μέσα παρόλο που η λειτουργία μας είχε τελειώσει, σιγώπηνε ο καθένας μόνος του το Χριστός Ανέστη, απολαμβάνοντας το μεγαλείο της βραδιάς και έκανε τις δικές του σκέψεις.

Μιας βραδιάς που κανείς δεν είχε ξαναζήσει και βέβαια κανείς δεν είχε κάνει Ανάσταση τόσο κοντά στο Θεό.

Με δυσκολία ο Αρχηγός ύστερα από πολλή ώρα μας έπεισε να μπούμε μέσα.

Τσουγκρίσαμε τα αυγά μας, ευχηθήκαμε και φάγαμε τη σούπα, που ήταν μάλιστα σούπα με γράμματα αλλά κανένας δεν κάθισε να τα διαβάσει, προτιμήσαμε να την φάμε γρήγορα μια και οι τελευταίες κουταλιές ήταν ήδη κρύες.

Ένας ακόμη λόγος που βιαζόμασταν να τελειώσει το δείπνο μας ήταν και ο Μορφέας που βάρυνε τα βλέφαρα μας.

Το πρωί, μετά το πρωινό, ξεκινήσαμε για να ανεβούμε ψηλότερα.

Η πορεία ήταν δύσκολη καθώς ο δρόμος ήταν σκεπασμένος με χιόνια και λασπωμένος. Χάρης στον κατάλληλο εξοπλισμό μας όμως μπορέσαμε να προχωρήσουμε και η μαγευτική θέα μας αποζημίωνε.

Πίσω μας, πέρα από τη θάλασσα, αγνοφαινόνταν μέσα απ' τα σύννεφα, οι χιονισμένες βουνοκορφές της Βοιωτίας και της Φωκίδας και μπροστά μας η κορφή της Ζήριας, σε 2.376 μέτρα ψηλά, να έρχεται όλο και πιο κοντά.

Μετά από πορεία 3 ωρών, με τις σχετικές στάσεις, φτάσαμε σε ένα πλατό που είχε τρεχούμενο νερό και αποφασίσαμε να σταματήσουμε εδώ και να εξερευνήσουμε την περιοχή.

Μεταξύ των άλλων ανακαλύψαμε έναν υπέροχο καταρράκτη, που το νερό έπεφτε ορμητικά από το ύψος 10 μέτρων

Μετά το φαγητό και την ξεκούραση πήραμε το δρόμο της επιστροφής για το καταφύγιο.

Έπειτα από το απογευματινό ξεκινήσαμε για μια βόλτα γύρω από το καταφύγιο.

Το βράδυ μας βρήκε συγκεντρωμένους πάλι γύρω από το τζάκι και να λέμε ιστορίες. Το κρύο είχε δυναμώσει και ο συννεφιασμένος ουρανός έδινε μια άλλη όψη στο τοπίο. Νωρίς την άλλη μέρα πήραμε το δρόμο της επιστροφής τραγουδώντας. Γευματίσαμε στα Άνω Τρίκαλα κι' έπειτα με το λεωφορείο γυρίσαμε στην Αθήνα.

Κουρασμένοι φυσικά, αλλά βαθύτατα ικανοποιημένοι.

Είχαν περάσει στη θύμηση μας τρεις μέρες αλλιώτικες γεμάτες από αναμνήσεις προσκοπικές και πάνω απ' όλα από τη βραδιά του Μ. Σαββάτου, ως ένα Πάσχα ξεχωριστό και μοναδικό για όλους μας.

Όλα όσα διηγήθηκα δεν είναι παρά γενικές εντυπώσεις από την τριήμερη Πασχαλινή διαβίωση μας στη Ζήρια, γιατί κάθε στιγμή της είχε κάτι το ξεχωριστό που σε κάνει να τη θυμάσαι και να μιλάς γι' αυτή ώρα πολλή.

Άλλωστε, δεν μπορείς εύκολα με λόγια να αποδώσεις τα συναισθήματα που νοιώθεις σε παρόμοιες δράσεις.

KIM

Ο ΑΓΙΟΣ ΜΑΣ

Ο "Μεγαλομάρτυρας" και "Τροπαιοφόρος", όπως η Εκκλησία μας χαρακτηρίζει τον Άγιο Γεώργιο, είναι ο Προστάτης Άγιος όλων των Χριστιανών Προσκόπων.

Ο Άγιος Γεώργιος είναι από τους πιο γνωστούς Αγίους σε ολόκληρο τον Χριστιανικό και μη κόσμο. Γιορτάζει στις 23 Απριλίου, όταν η ημέρα αυτή χρονικά προηγείται του Πάσχα, τότε η γιορτή του Αγίου μετατίθεται την Δευτέρα του Πάσχα.

Γεννήθηκε μεταξύ των ετών 280-285 μ.Χ., πιθανά στην περιοχή της Αρμενίας, από τον Έλληνα Συγκλητικό και στρατηλάτη κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα Διοκλητιανού, Γερόντιο.

Σε νεαρή ηλικία ο Γεώργιος κατατάχθηκε στον ρωμαϊκό στρατό. Διακρίθηκε για την τόλμη και τον ηρωισμό του και έλαβε το αξίωμα του Τριβούνου. Λίγο αργότερα ο Διοκλητιανός τον έκανε Δούκα (διοικητή) με τον τίτλο του Κόμητος (συνταγματάρχη) στο τάγμα της αυτοκρατορικής φρουράς. Το 303 μ.Χ., όταν άρχισαν οι λυσσαλέοι διωγμοί του Διοκλητιανού κατά των χριστιανών, ο Γεώργιος δεν δίστασε να ομολογήσει τη χριστιανική του πίστη, προκαλώντας το αδυσώπητο μένος του Διοκλητιανού, ο οποίος τον υπέβαλε σε σειρά φρικτών βασανιστηρίων. Ο Άγιος μαρτύρησε προσευχόμενος. «Απετμήθη την κεφαλήν», την Παρασκευή 23 Απριλίου του έτους 303 μ.Χ. Ως πολεμικός άγιος και ελευθερωτής, ο Άγιος Γεώργιος συγκεντρώνει πολλές θαυμάσιες διηγήσεις και παραδόσεις, από τις οποίες η σπουδαιότερη είναι αυτή που μιλάει για το φόνο του δράκοντα και τη σωτηρία της βασιλοπούλας. Στη χώρα μας, ο Άγιος Γεώργιος κατέχει σημαντική θέση στο λαϊκό εορτολόγιο. Δεν υπάρχει περιοχή που να μην έχει ξωκλήσι ή εκκλησία αφιερωμένη στη μνήμη του.

Για την αλτρονιστική μορφή του, ως σύμβολο της ευγενούς ιδέας του αγνού και του καλού, ο Προσκοπισμός επέλεξε τον Άγιο Γεώργιο ως Προστάτη Αγίο του. Γιορτάζουμε τη μνήμη του στις 23 Απριλίου κάθε χρόνο, ανανεώνοντας τη μέρα αυτή την Προσκοπική μας Υπόσχεση που έχει ως βάση της τις αρχές και τα πιστεύω του Αγίου Μεγαλομάρτυρα και Τροπαιοφόρου Γεωργίου.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΡΑΦΕΙ...

Αγαπητοί μου,

Βρισκόμαστε στην εαρινή εποχή και λίγο πριν από το Πάσχα,

Και αυτή είναι η τελευταία περίοδο της προσκοπικής χρονιάς που θα κλείσει ως γνωστό με τις κατασκηνώσεις.

Οι σχολικές εξετάσεις το Μάιο μειώνουν τον αριθμό των συγκεντρώσεων των Ναυτοπροσκόπων, που τους εύχομαι καλή επιτυχία στην προσπάθειά τους.

Βέβαια τον Απρίλιο και την περίοδο μετά τις εξετάσεις, το Μάιο, έχουμε το χρόνο να καλύψουμε τις χαμένες συγκεντρώσεις και δράσεις μας ώστε να προετοιμαστούμε για τη θερινή κατασκήνωση.

Η συμμετοχή τους στη συσκήνία, στις 16 και 17 Απριλίου, της Περιφερειακής Εφορείας, στο Μίχα, θα τους δώσει πολλές γνώσεις για τη κατασκήνωση.

Τα Λυκόπουλα μας θα συνεχίσουν τις συγκεντρώσεις τους μέχρι και τον Ιούνιο. Ευχή όλων μας να συμμετάσχουν στη Πανελλήνια Συνάντηση των Λυκόπουλων που θα γίνει τον Αύγουστο στο κατασκηνωτικό κέντρο του Σώματος Ελλήνων Πρόσκοπων στον Άγιο Ανδρέα Αττικής.

Τέλος δεν θα ξεχάσουμε την καλή μας Πασχαλινή πραξη και να συμμετάσχουμε στη περιφορά του Επιταφίου, τη Μ. Παρασκευή, του Ι.Ν. της Σισσιώτησας.

Καλο Πασχα.

Με προσκοπικούς χαιρετισμούς

Ο Αρχηγός του Συστήματος

Γιάννης Δρακάτος